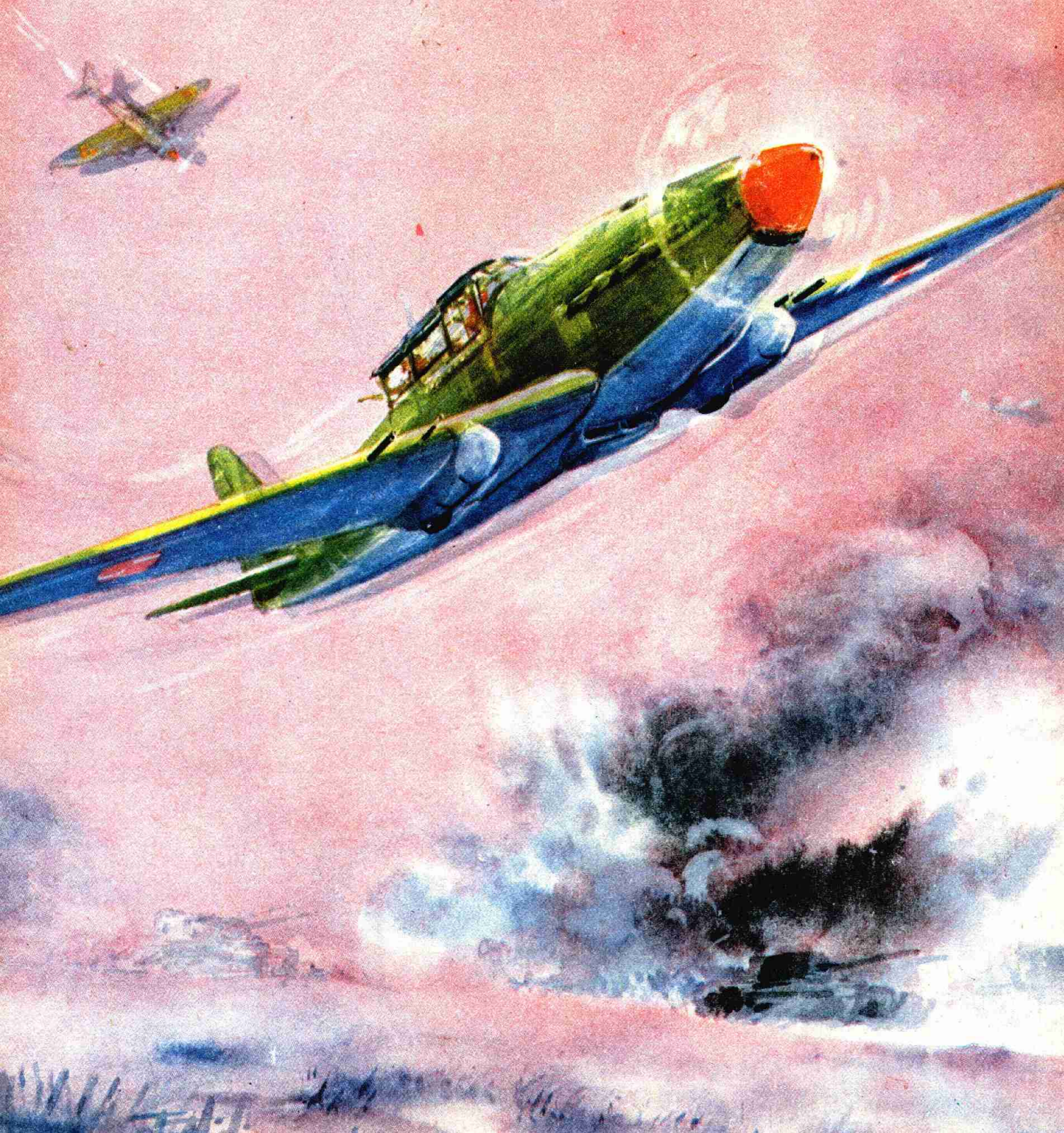

Maty
MODELARZ

ROK VII • NUMER 4 • 1964 r. • CENA 4,50 zł

SAMOLOT SZTURMOWY „IL-2”

OPRACOWANIE GRAFICZNE I OPISOWE
ANDRZEJ KARPIŃSKI – WARSZAWA

Samolot szturmowy „IL-2”, skonstruowany przez radzieckiego inżyniera S. Iljuszyna, w czasie minionej wojny odegrał doniosłą rolę w walce z hitlerowskim najeźdźcą. „IL-2” pojawił się na froncie w początkach 1942 r. Przystosowany do ataków z niskiego lotu poziomego (tzw. koszącego), stał się postrachem wojsk hitlerowskich. Samolot ten został nazwany przez wrogów „czarną śmiercią”.

„IL-2” mogły startować do zadań bojowych bez względu na stan pogody. Stosując metodę zaskoczenia, niszczyły one zgrupowania czołgów, transporty kolejowe, stanowiska ciężkiej artylerii, umocnienia obronne nieprzyjaciela.

3 pułk lotniczy ludowego Wojska Polskiego wyposażony był w samoloty tego typu. „Garbate” — tak nazywano „IL-2” w gwarze żołnierskiej — dobrze się zasłużyły w walkach o uzyskanie naszej niepodległości.

„IL-2” budowany był w wersji jednomiejscowej lub dwumiejscowej. Był to wolnonośny dolnopłat, o kadłubie skorupowym. W przedniej części opancerzony (silnik, kabina), w tylnej kryty blachą. Skrzydło całkowicie metalowe o konstrukcji dwudźwigarowej, kryte blachą duralową i wyposażone w klapy. Usterzenie również całkowicie metalowe. Stateczniki z blachy duralowej, stery kryte płótnem.

„IL-2” miał charakterystyczne dwugoleniowe podwozie, składane do tyłu i chowane w specjalne gondole, z których wystawały końce opon. Kółko ogonowe stałe. Jako ciekawostkę warto podać, że samolot ten mógł zabierać aż 3 pasażerów nawet w wersji jednomiejscowej. Umieszczano jednego z nich w tylnej części kadłuba, pozostałych dwóch w gondolach podwozia, po uprzednim rozłączeniu przewodów służących do jego chowania.

„IL-2” wyposażony był w silnik M-38, rzędowy, chłodzony płynem, dwunastocylindrowy, o mocy 1300 KM. Śmigło trójłopatowe, metalowe, z nastawnym skokiem. Prędkość maksymalna 450 km/h.

Silnik opancerzony był szczególnie od dołu, gdzie grubość pancerza dochodziła do 6 mm. Opancerzone były również i inne części samolotu, jak np. kabina, zabezpieczona z przodu i z tyłu płytami pancernymi.

Uzbrojenie składało się z dwóch działek kalibru 23 mm i dwóch ka-

rabinów maszynowych kalibru 7,6 mm, umieszczonych w skrzydłach, oraz z jednego ruchomego karabinu maszynowego kalibru 12,7 mm, który był obsługiwany przez strzelca i strzelający na boki i do tyłu. Zasadniczą broń „IL-2” stanowiły bomby o ciężarze 400 kg lub 8 pocisków rakietowych umieszczonych pod skrzydłami.

W warunkach bojowych samoloty malowane były w następujący sposób: latem — powierzchnia górna na kolor ochronny czarny i zielony, dolna na jasnoniebieski; zimą cały samolot malowany był na kolor biały. Śmigło zawsze czarne.

Po wojnie samoloty „IL-2” eksploatowane w lotnictwie polskim malowane były tak jak podano na załączonych planach.

Plany modelu przedstawiają samolot w wersji dwumiejscowej.

Skala 1:33.

Dane techniczne

Rozpiętość	14,60 m
Długość	11,60 m
Ciężar w locie	3650 kG
Prędkość maks.	450 km/h
Pułap	4000 m
Zasięg	600 km

Wskazówki ogólne co do sposobu wykonania modelu

Do wykonania modelu potrzebne są następujące narzędzia i materiały: ostre nożyczki, pinceta, nóż z ostrym końcem, ukośnie ułamana żyłtka, linijka, czarny tusz, klej rybi „Syndemat” lub „Syndetin” albo nitrocelulozowy „Toxa-Cement” (kleju roślinnego i fotograficznego nie należy używać, gdyż kleje te długo schną i słabo spajają karton), patyczki do smarowania kleju, kawałki drutu lub spinacze biurowe na golenie podwozi, drobnociastki papier ścierny, tektura (można do tego celu wykorzystać stare pudełka od obuwia).

O czym trzeba pamiętać przy sklepaniu modelu

1. Przed rozpoczęciem budowy modelu należy dokładnie przeczytać opis budowy i zapoznać się z rysunkami pomocniczymi i zestawieniowym.

2. Wszystkie części należy wycinać dokładnie po zewnętrznej stronie linii obrysu, a na odwrocie zaznaczyć ołówkiem numer danej części.
3. Linie zagięć nacinać lekko końcem ostrego noża, czyniąc to zawsze po stronie odwrotnej kartonu w stosunku do kierunku zagięcia.
4. Części, które będą sklepane w kształt walców, stożków itp., należy kilka razy przeciągnąć po ostrzu noża, dużych nożycek lub krawędzi stołu.
5. Wszystkie wręgi, podłużne żeberka itp. trzeba usztywnić przez ich naklejenie na tekturę.

Rady praktyczne

Dopasowując wręgi nie można od razu zmniejszać ich nożyczkami; należy wykonać je w sposób następujący: wycięty z grubsza rysunek wręgi naklejamy na tekturę i po wyschnięciu kleju wycinamy dokładnie po zewnętrznej stronie obrysu. Przy zmniejszaniu wręgi ścieramy jej krawędzie papierem ściernym, zwracając uwagę, aby nie nadać jej kształtu kanciąstego. Nożyczki powinny być ostre, aby przy cięciu linii obrysu danej części nie zostały poszarpane.

Części, które nie mają sklejek, skleja się krawędziami lub powierzchniami na styk.

Gotowy model można pokryć cienką warstwą bezbarwnego lakieru, co polepszy jego wygląd i zwiększy jego trwałość.

Kadłub wraz z kołpakiem

Części 1, 2. Kołpak. W części 2, w miejscach oznaczonych liniami, wycinamy żyłtką trzy szczeliny, w których później zostaną zamocowane łopaty śmigła. Następnie formujemy i skleamy w kształt stożka czerwoną część 1, w jej otwór w czubku wklejamy zwiniętą w kształt rurki czarną część 1, a do ząbków stożka 1 przyklejamy sklejoną w kształt pierścienia część 2. Szwy obu części powinny tworzyć jedną linię (o tym należy pamiętać przy łączeniu ze sobą innych segmentów kadłuba).

Do pierścienia 2, przy jego krawędzi, wklejamy wręgę A.

Uwaga: Przy modelu z obracającym się śmigłem należy we wrzędze A przed jej wklejeniem wykonać otwór i włożyć weń szpilkę krawiecką.

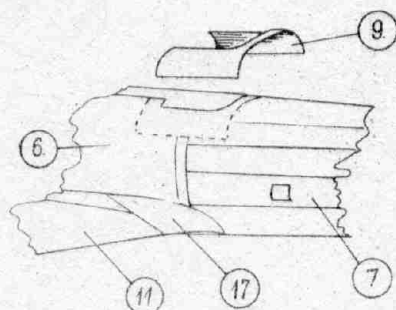
Część 3. Pierwszy segment kadłuba. Siatkę tej części po uformowaniu skleamy w kształcie pierścienia i przy węższym końcu wkładamy wręgę B, przy szerszym zaś pasek łączący 3/4. Segment 1 łączymy z kołpakiem, skleając wręgi A i B na styk, lub wkładamy wystającą z wręgi A szpilkę w otwór przekłuty we wręgę B.

Część 4. Drugi segment kadłuba. Po uformowaniu górnej części pokrycia 4 odpowiednio do kształtu wręgi C (wkłknięcie), segment skleamy i wkładamy we wręgę C, wsuwając ją na około 10 mm w głąb segmentu od tylnej krawędzi pokrycia. Paski 4, 5 przyklejamy przy tylnej krawędzi segmentu tak, aby ząbki wystawały na zewnątrz segmentu i aby oba paski stykały się ze sobą na szwie sklejenia pokrycia (krawędź wkłknięcia u góry pokrycia pozostaje bez pasków). Segment ten łączymy z przednim, nasuwając go na posmarowane klejem ząbki paska 3, 4.

Część 5. Trzeci segment kadłuba. Sklejamy go tak jak poprzednie, wkładając wręgę D. Należy zwrócić uwagę na ustawienie tej wręgi w ten sposób, ażeby jej zakreskowana górna część zwrócona była w kierunku kołpaka (patrz rys. 1). Segment ten łączymy ze sklejonymi już segmentami kadłuba, przyklejając go z wręgą D do zagiętych ząbków paska 4/5, wystających z segmentu drugiego.

Część 8. Szósty segment kadłuba. W miejscach oznaczonych grubymi kreskami wycinamy żyłką otwory, w których zamocowany będzie dźwigar statecznika poziomego — część I. Następnie pokrycie skleamy i przyklejamy do ząbków paska 7/8, wystających z segmentu poprzedniego.

Część 9. Osłona kabiny strzelca. Po uformowaniu przyklejamy na pokryciu segmentu 7 kadłuba w sposób pokazany na rys. 2.

Rys. 2

Skrzydła

Część 10. Skrzydło lewe. Przed sklejeniem w części tej wycinamy otwory: jeden prostokątny, w którym zamocowane będzie działko, i jeden owalny na karabin maszynowy. Po wykonaniu tej czynności odkładamy wyciętą i uformowaną siatkę i przystępujemy do przygotowania następnej.

Część 11. Lewa część centroplata. W elemencie tym wycinamy żyłką dwa otwory w miejscach oznaczonych białymi kółkami, w których zostaną zamocowane później goleń podwozia. Po uformowaniu

i sklejeniu, część 11 skleamy z częścią 10. Tak przygotowane skrzydło odkładamy i przystępujemy do montażu dźwigara lewego skrzydła. Dźwigar wykonujemy z części H3, H2 oraz żeberka Ia, IIa, IIIa, w sposób pokazany na rys. 3. Najpierw zamocowujemy środkową część H3 dźwigara w otworach wyciętych uprzednio w pokryciu segmentu 6 kadłuba, po czym doklejamy część H2 i w wycięciach dźwigara zamocowujemy żeberka.

Po zmontowaniu dźwigara smarujemy klejem jego krawędzie i nasuwamy nań przygotowane uprzednio pokrycie skrzydła, po jego przymiерzeniu i dokładnym dopasowaniu.

Część 12. Prawe skrzydło przygotowujemy tak samo jak część 10.

Część 13. Prawą część centroplata przygotowujemy tak samo jak część 11, po czym skleamy z częścią H1 oraz żeberkami Ib, IIb, IIIb dźwigara prawego skrzydła, a następnie przyklejamy skrzydło do kadłuba.

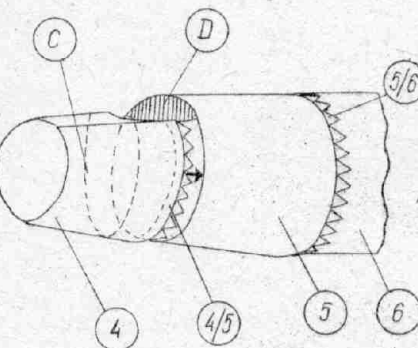
Część 14. Końcówka skrzydła. Przyklejamy ją w części końcowej 10 skrzydła lewego.

Część 15. Końcówka skrzydła. Przyklejamy w części końcowej skrzydła prawego.

Część 16. Przejście skrzydła w kadłub. Część tę po odpowiednim uformowaniu przyklejamy do górnej płaszczyzny lewej części centroplata (część 13) i do kadłuba (patrz rys. 2 i rys. 4).

Część 17. Przejście skrzydła w kadłub. Po wycięciu przyklejamy do górnej płaszczyzny lewej części centroplata (część 11) i do kadłuba.

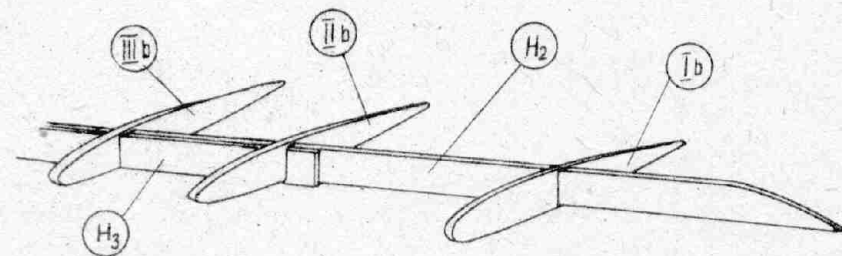
Część 18. Chłodnica silnika. Po wycięciu nacinaemy w miejscach wskazanych linią przerywaną, zaginamy, skleamy i przyklejamy u spodu segmentu 5 kadłuba w sposób pokazany na rys. 4.

Rys. 1

Część 6. Czwarty segment kadłuba. Przed sklejeniem wycinamy żyłką dwa prostokątne otwory na środkową część H3 dźwigara skrzydła. Następnie skleamy segment wzdłuż skleiki i przy krawędzi przedniej (przy niej są prostokątne wycięcia na część H3) wkładamy pasek łączący 5/6 i wręgę E. Po posmarowaniu wystających na zewnątrz segmentu ząbków paska 5/6 nasuwamy na nie segment 5 przedniej części kadłuba.

Część 7. Piąty segment kadłuba. Do pokrycia tego segmentu po sklejeniu wkładamy przy przedniej krawędzi pasek 6/7 i wręgę F, a przy tylnej pasek 7/8 i wręgę G. Segment ten za pomocą ząbków paska 6/7 łączymy ze sklejoną już częścią kadłuba.

Rys. 3

Część 19. Chwyty powietrza. Po odpowiednim zagięciu przyklejamy je na pierwszym segmencie kadłuba (pokrycie część 3) w miejscach nie pokolorowanych i pokazanych na rysunku zestawieniowym.

Część 20. Rury wydechowe. Zwijamy w rurki, skleamy i przyklejamy w oznaczonych miejscach po obu stronach pokrycia 4 kadłuba (patrz rys. 9 i rys. zestawieniowy).

Części 21, 22, 23, 24. Kabina pilota. Najpierw po obydwu nie zadrukowanych częściach 21, po obydwu jej bokach naklejamy tuż przy krawędzi prowadnicę osłony — część 22. Następnie na części 23, w miejscu oznaczonym linią przerywaną, po zagięciu prostopadłe sklejkę naklejamy część 24, po czym części

Część 30. Element po zagięciu wpół i sklejeniu przyklejamy do górnej krawędzi statecznika pionowego (patrz rys. zestawieniowy).

Części 31, 32, 33, 34, 35, 36. Gondola podwozia (lewa). Posługując się rys. 5 (patrz także rys. 9), skleamy po uformowaniu poszczególne części gondoli wraz z gołeniami podwozia, przyklejając je kolejno w oznaczonym miejscu u spodu części 11 centropłata. Końce gołeni wklejamy w wycięte uprzednio w centropłacie otwory. Wrgę 32 wklejamy przy ząbkowanej krawędzi drugiego segmentu 31.

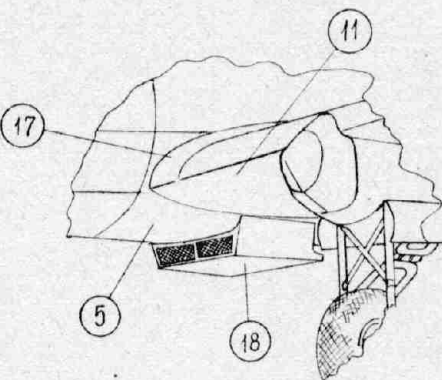
Części 37, 38, 39, 40, 41, 42. Gondola podwozia (prawa). Sklejamy ją w podobny sposób jak gondolę lewą.

Części 43, 44. Elementy te po uformowaniu naklejamy na górnej płaszczyźnie prawego i lewego skrzydła, w miejscach oznaczonych odpowiednimi liczbami.

Części 45, 46. Koła podwozia głównego. W celu nadania kołom odpowiedniej grubości (około 7 mm), skleamy je z kilku krążków wyciętych z kartonu, po czym z obu stron naklejamy części 45 i 46, i nadajemy im kształt opon papierem ściernym. Bieżniki malujemy czarnym tuszem. Gotowe koła przy mocujemy do gołeni. Koła można albo zamontować na stałe, przyklejając je do gołeni klejem, lub też wykonać w środku kół otwory i wówczas zamocować je na ośkach wykonanych ze szpilek lub drutu.

po między nie szpilkę lub odpowiedni kawałek drutu. Po osadzeniu kółka 47 w widelcu, zamocowujemy go w otworze osłony 29, wklejając koniec widelca w otwór przekłuty w oznaczonym miejscu w dolnej części statecznika poziomego 25.

Część 49. Chwyt powietrza do sprężarki. Prostokąt zwijamy i skleamy w rurkę (kierunek zwijania wskazuje strzałka), po czym rurkę zamykamy z jednej strony krążkiem, wklejając jego ząbki do środka rurki. Gotowy element wklejamy w otwór wycięty w oznaczonym miejscu części 13 centropłata (rys. 6).

Rys. 4.

21 i 23 formujemy, zaginamy, skleamy i wreszcie łączymy ze sobą. Gotową kabinę przyklejamy na segmencie 6 kadłuba.

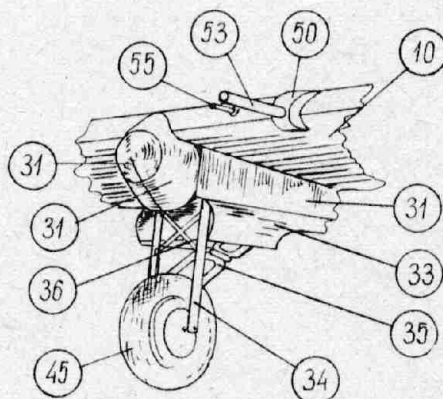
Część 25. Statecznik poziomy. Pierwszą czynnością jest zamontowanie wzmocnionego tekturą dźwigara I w szczelinach wyciętych w segmencie 8 kadłuba. Następnie wycinamy część 25, formujemy tak, aby po złożeniu krawędzie dolnych i górnych płaszczyzn pokrywały się ze sobą, montujemy na dźwigarze statecznika, przyklejając statecznik do kadłuba.

Część 26. Statecznik pionowy. Wycinamy, formujemy, skleamy i przyklejamy do kadłuba.

Część 27. Element przyklejamy do kadłuba i do przodu statecznika pionowego (patrz rys. zestawieniowy).

Część 28. Elementy te przyklejamy na górnej części statecznika w miejscach oznaczonych białymi prostokącikami (patrz rys. zestawieniowy).

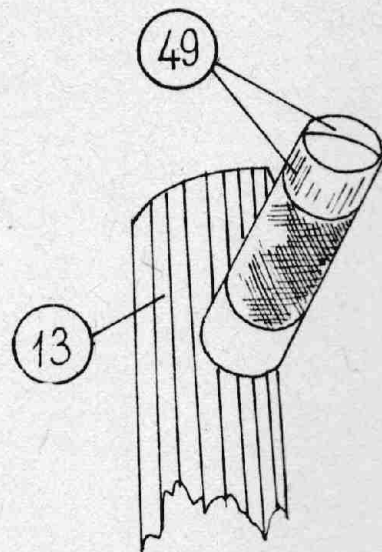
Część 29. Osłona kółka ogonowego. Po wycięciu pola środkowego i uformowaniu, siatkę tę należy skleić i przykleić do dolnej części statecznika poziomego w miejscu oznaczonym linią przerywaną.

Rys. 5.

Część 47. Kółko ogonowe. Wykonujemy je i obrabiamy papierem ściernym, podobnie jak koła podwozia głównego (grubość około 3 mm).

Część 48. Widelec kółka ogonowego. Obydwie płaszczyzny tej części skleamy ze sobą, wkładając

Rys. 6.

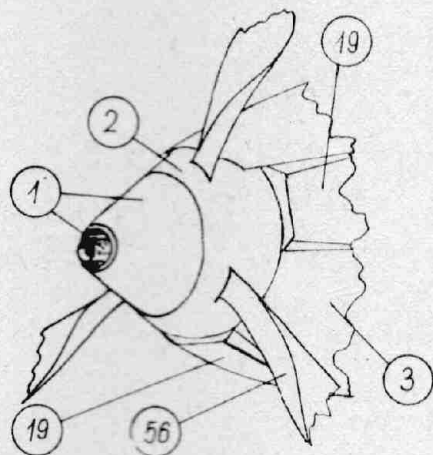
Części 50, 51. Obudowa działka. Elementy te skleamy i montujemy w wyciętych uprzednio otworach w lewym i prawym skrzydle (patrz rys. 5, 9). Przed sklejeniem należy wykonać otwory na lufy działek.

Części 52, 53. Lufy działek. Z części tych skleamy dwie rurki, zwijając je w kierunku pokazanym strzałkami. Gotowe lufy zamocowujemy w otworach obudowy działek w obydwu skrzydłach.

Części 54, 55. Lufy karabinów maszynowych. Sklejamy w rurki podobnie jak lufy działek i wklejamy w uprzednio wykonanych w skrzydłach otworach (patrz rys. 5, 9).

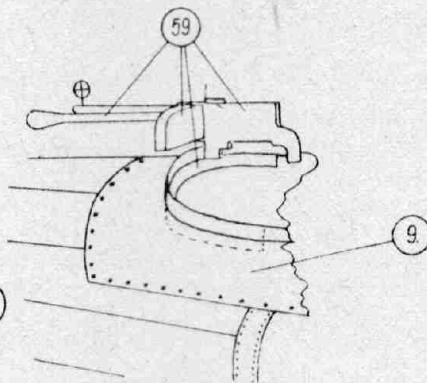
Część 56. Łopaty śmigła. Obie płaszczyzny każdej łopaty skleamy ze sobą stronami nie pokolorowanymi, po czym wklejamy je w szczeliny wykonane w części 2 kółka. Przed zaschnięciem kleju skręcamy nieco płaszczyzny łopat (patrz rys. 7, 9).

Część 58. Maszt anteny radiowej. Siatkę zginamy wzdłuż linii środkowej i zamocowujemy w otworze wyciętym w części 23 kabiny (patrz rys. zestawieniowy). Między masztem a statecznikiem pionowym przeciągamy antenę wykonaną z nitki (rys. 9).

Rys. 7

Część 57. Rurka Pitota. Siatkę tego elementu zwijamy w rurkę (kierunek zwijania wskazuje strzałka) i wklejamy w otwór wykonany w krawędzi prawego skrzydła (patrz rys. zestawieniowy oraz rys. 9).

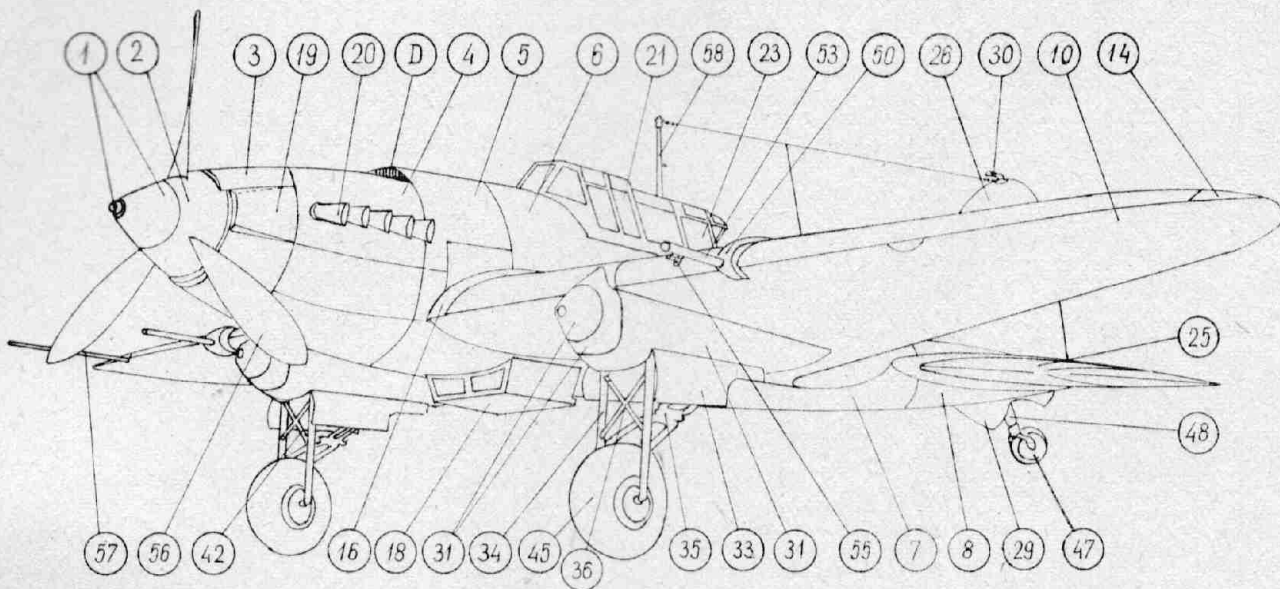

Rys. 8

Część 59. Karabin maszynowy strzelca pokładowego. Sklejamy według rysunku 8 i montujemy w wycięciu kabiny strzelca w siódmym segmencie kadłuba.

W NASTĘPNYM NUMERZE „MAŁEGO MODELARZA”

zamieszczone
zostaną
plany modeli:
SPYCHARKI
KOPARKI
ŁADOWARKI
WALCA
DROGOWEGO
SAMOCHODU
WYWROTKI

Rys. 9

MODELE KARTONOWE WYDANE W POLSCE w latach 1944 - 1964

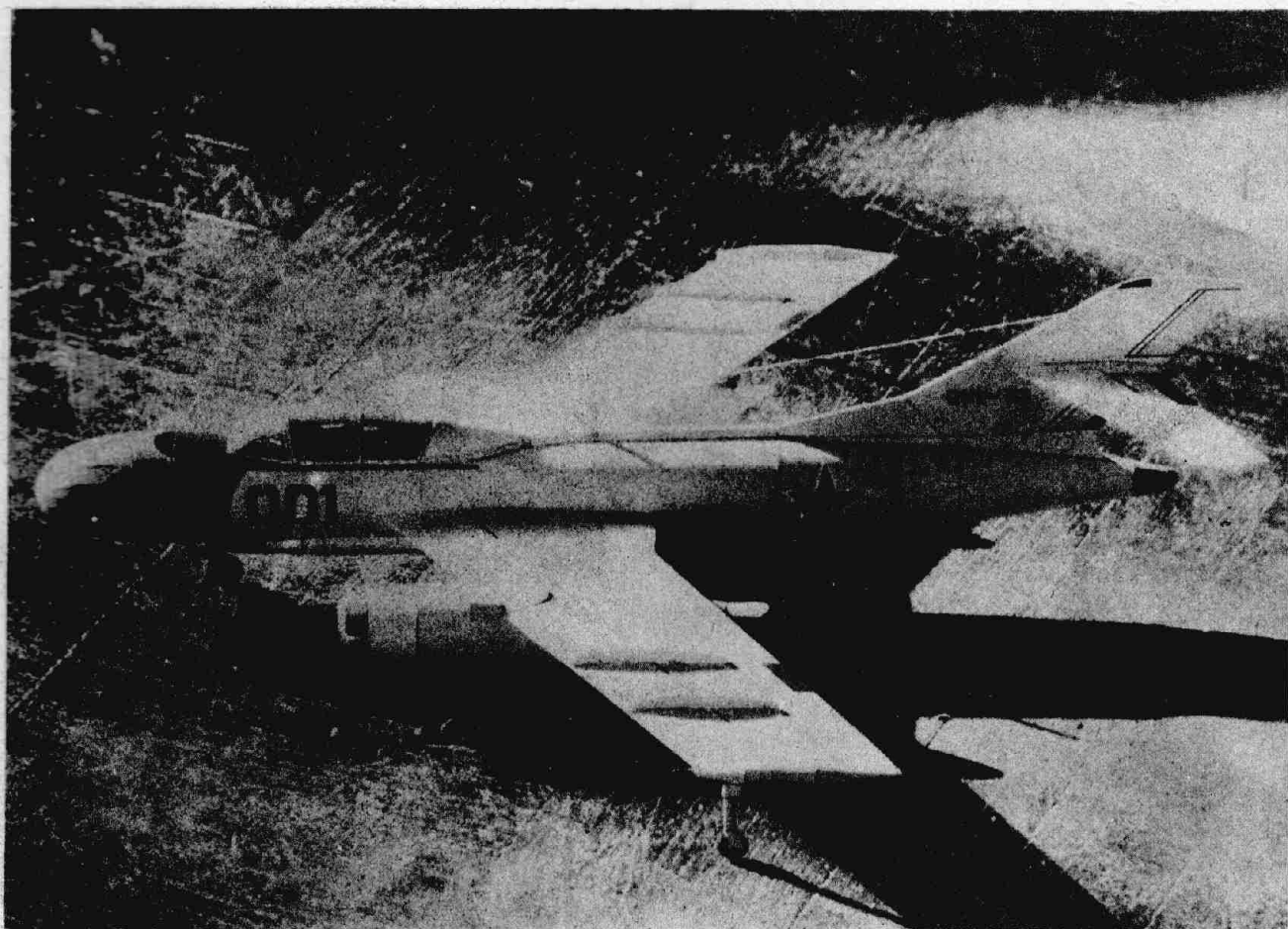
Modelarstwo kartonowe w Polsce wykształciło się w swoistą dziedzinę zainteresowań, która posiada tysiące swych zwolenników. Pragnąc przedstawić dorobek na tym odcinku, zaczynamy publikować bibliografię, która obejmie wszystkie publikacje w latach 1944 — 1964.

Może zaistnieć fakt pominięcia niektórych wydawnictw regionalnych, które nie zostały przez nas odnotowane. Dlatego zwracamy się z apelem do Czytelników o przesyłanie ewentualnych uwag, co pozwoli nam uzupełnić naszą bibliografię.

L.p.	Tytuł	Autor	Rok wydania	Skala	Format	Nakład egz.	Wydawca	Cena zł
1	2	3	4	5	6	7	8	9
1	S/S „Soldek”	M.Z. Cierpka	1951	1:200	A2	5.000	Wydawnictwo MON	3,70 zł
2	M/S „Czech”	M.Z. Cierpka	1951	1:200	A2	5.000	Wydawnictwo MON	3,70 „
3	Basen węglowy (S/S „Kolno”, S/S „Jedność Robotnicza”, bunkierowiec, holownik).	M.Z. Cierpka	1952	1:400	A2	2.000	Wydawnictwo MON	10,00 „
4	Basen drobnicowy (S/S „Marchlewski”, M/S „Warszawa”, M/S „Warmia”)	M.Z. Cierpka	1952	1:400	A2	2.000	Wydawnictwo MON	100,0 „
5	Basen pasażerski (M/S „Batory”, S/S „Barbara”, S/S „Zofia”, pilotówka)	M.Z. Cierpka	1952	1:400	A2	2.000	Wydawnictwo MON	10,00 „
6	Basen rybacki (ziornikowiec, M/S „Karpacie”, supertrawler „Radunia”, trawler „Syliusz”, lugrotrawler „Perkoz”, 5 kutrów)	M.Z. Cierpka	1952	1:400	A2	2.000	Wydawnictwo MON	10,00 „
7	Modele redukcyjne szybowców polskich, radzieckich i czechosłowackich: IS-1 „Sep”, IS-2 „Mucha”, Kim-3 „Stachanowiec”, Letow L-107, „Luna”, LWD „Zak-1”, Aero-45 „Mig-3”, „Il-4”, „Il-4”	Andrzej Samek	1952	—	8 ark.	—	Wydawnictwo MON	6,20 „
8	Samolot radziecki I-16 „Rata”	Feliks Pawłowicz	1952	—	500×700	10.000	Odział Miejski Ligi Lotniczej w Sosnowcu	2,50 „
9	Radziecki samolot DB-3 S. Iljuszyna	Feliks Pawłowicz	1952	—	500×700	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
10	Ciężki krążownik	Andrzej Samek	1953	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,00 „
11	Lekki krążownik	Andrzej Samek	1953	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,00 „
12	Niszczyciele (dwie jednostki)	Andrzej Samek	1953	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,00 „
13	Okręty podwodne, ścigacze, okręty specjalne (duży i mały okręt podwodny, dozorowiec, trawlerowiec, dwa ścigacze torpedowe)	Andrzej Samek	1953	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,00 „
14	Samolot „Zuch-1”	Bogusław Kocot	1953	—	610×870	20.000	Oddział Miejski Ligi Lotniczej w Ostrowcu	—
15	Samolot „Zak-3”	Feliks Pawłowicz	1953	—	610×870	20.000	„	—
16	Samolot „Szpak-2”	Feliks Pawłowicz	1953	—	610×870	20.000	„	—
17	Frachtowiec oceaniczny i holowniki (drobnicowiec 8000 BRT, holownik pełnomorski i portowy)	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	1,30 „
18	Tramp i drobnicowiec motorowy (tramp starego typu 5000 BRT, drobnicowiec 4000 BRT)	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	1,30 „
19	M/S „Batory”	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	30.000	Wydawnictwo MON	2,60 „
20	Chłodniowiec i zbiornikowiec (chłodniowiec 3000 BRT, zbiornikowiec 6000 BRT)	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	1,30 „
21	Prom kolejowy i statek pasażerski przybrzeżny (prom 1800 BRT + 5 wagonów, statek przybrzeżny 800 BRT)	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
22	Krążownik „Aurora”	Andrzej Samek	1954	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
23	Pancernik „Piotrkin”	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
24	Torpedowiec („Groznyj”, „Grozowij”, „Azard”)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
25	Krążownik („Askold”)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 zł
26	Statki parowe (dwie jednostki parowo-żaglowe)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
27	Statek transoceaniczny z XIX w (pojemności około 16000 BRT, typ z lat 1890—1900)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
28	Lodolamacze (rosyjskie „Jermak” i „Kaganowicz”)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
29	Jednostki pomocnicze (pogłębiarka czerpakowa z szalandem, latariowiec, statek pożarniczy)	Andrzej Samek	1955	1:400	A2	8.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
30	Samolot CSS 13 (PO-2)	Feliks Pawłowicz	1955	1:25	600×850	5.500	Spółdzielnia Wyd. „Poziom” Łódź	—
31	Samolot Zlin-26 „Trenor”	Feliks Pawłowicz	1955	1:25	600×850	5.500	„	—
32	Samolot „Jak-18”	Feliks Pawłowicz	1955	1:25	600×850	5.500	„	—
33	Samolot „RWD-5bis”	Feliks Pawłowicz	1955	1:25	600×850	5.500	„	—
34	Samolot „Jak-12”	Feliks Pawłowicz	1956	1:25	600×850	1.800	„	—
35	Samolot „Jak”	Bogusław Kocot	1956	1:25	600×850	1.800	„	—
36	Szybowiec IS-2 „Mucha”	Bogusław Kocot	1955	1:25	600×850	1.800	„	—
37	Samolot „RWD 6”	Bogusław Kocot	1956	1:25	600×850	1.800	„	—
38	Współczesny krążownik	Andrzej Samek	1956	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 zł
39	Nowoczesny statek transoceaniczny	Andrzej Samek	1956	1:400	A2	5.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
40	Niszczyciel „Błyskawica”	Andrzej Samek	1956	1:400	A4	20.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
41	Samolot turystyczny „CSS-11”	Z. Grygliński	1956	1:33	A4	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „

1	2	3	4	5	6	7	8	9
42	Samolot myśliwski „Jak-3”	St. Meus	1956	1:33	A4	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
43	Samolot sportowy „Junak”	St. Meus	1956	1:33	A4	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
44	Myśliwski samolot odrzutowy „Mig-15”	Z. Gryglicki	1956	1:33	A4	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
45	Delta FD-2 naddźwiękowy samolot odrzutowy	Z. Gryglicki	1956	1:33	A4	10.000	Wydawnictwo MON	2,50 „
46	Czołg ciężki	Andrzej Samek	1957	1:50	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
47	Czołg średni	Andrzej Samek	1957	1:50	A4	40.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
48	Niszczyciel „Burza”	Andrzej Samek	1957	1:400	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
49	Polski krążownik „Conrad”	Andrzej Samek	1957	1:400	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
50	Samolot komunikacyjny „Il-14”	Paweł Elsstein	1957	1:50	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
51	Samolot „RWD-5bis	St. Meus	1957	1:25	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
52	Samolot pocisk „Matador”	Andrzej Samek	1957	1:33	A4	25.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
53	Śmigłowiec „SM-1”	P. Elsstein	1957	1:33	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
54	Samolot CSS-11 (drugie wyd.)	Z. Gryglicki	1957	1:33	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
55	Myśliwski samolot odrzutowy „MIG-15” (drugie wyd.)	Z. Gryglicki	1957	1:33	A4	300.00	Wydawnictwo MON	3,60 „
56	Samolot myśliwski „Jak-3” (drugie wyd.)	St. Meus	1957	1:33	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
57	Samolot sportowy „Zak-4”	Z. Gryglicki	1957	1:33	A4	30.000	Wydawnictwo MON	3,60 „
58	Działo pancerne	Andrzej Samek	1957	1:50	A4	200.00	Wydawnictwo MON	3,60 „
59	Flota desantowa	Andrzej Samek	1958	1:80	A4	20.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
60	Modele sylwetkowe samolotów „Zuch”, „Mig-15” szybowców „Jaskółka” i „Bocian”	St. Meus	1958	—	A4	20.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
61	Samolot „Zlin-26”	P. Elsstein	1958	1:33	A4	20.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
62	Okrety podwodne „Orzeł” i „Nautilus”	Andrzej Samek	1958	1:200	A4	20.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
63	Samochód „P-70”	—	1958	1:25	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
64	Radziecki samolot naddźwiękowy „Su-2”	P. Elsstein	1958	1:33	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
65	Kuter torpedowy Dark	Andrzej Samek	1958	1:80	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
66	Samolot „RWD-9”	Andrzej Karpiński	1958	1:25	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
67	Szybowiec „Mucha” standart	A. Mańkowski	1958	1:25	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
68	Drobniowiec „Marceli Nowotko”	Andrzej Samek	1958	1:200	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
69	Samobieżna wyrzutnia rakietowa	Andrzej Samek	1958	1:25	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
70	Esikortowiec „Sourcouf”	Andrzej Samek	1958	1:200	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „
71	Rakieta międzyplanetarna	Andrzej Mroczek	1958	1:	A4	25.000	Redakcja „Modelarz”	4,50 „

c. d. n.

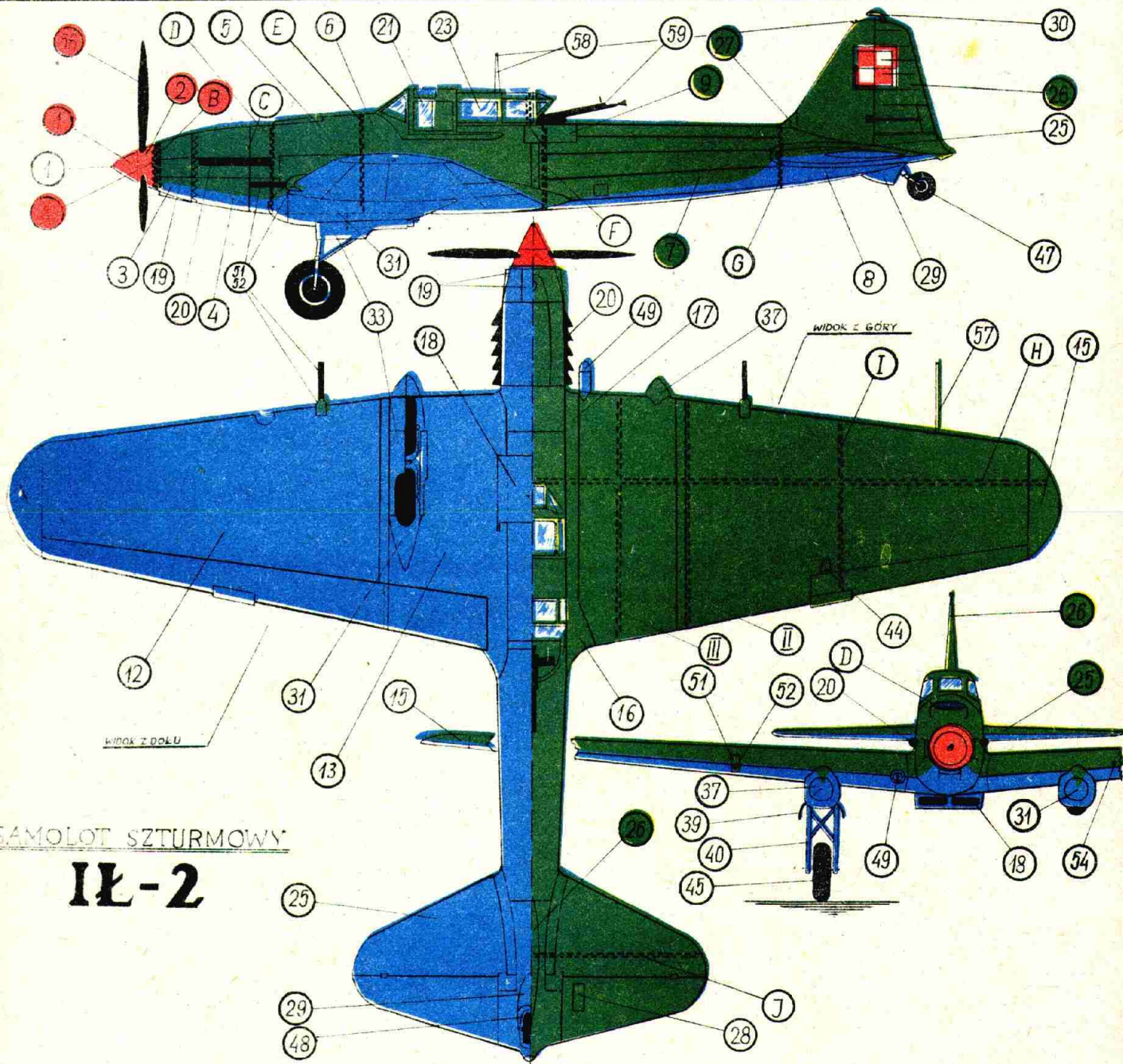
Adres Redakcji: Warszawa, ul. Chocimska 14, pokój 102, tel. 45-12-31, wewnętrzny 24. Zamówienia i przeplaty na prenumeratę przyjmowane są w terminie do dnia 15-go miesiąca poprzedzającego okres zamawianej prenumeraty — przez: Urzędy Pocztowe, listonoszy oraz oddziały i Delegatury „Ruchu”. Można również zamówić prenumeratę dokonując wpłaty na konto PKO Nr 1-6-100020 — Centrala Kolportażu Prasy i Wydawnictw „Ruch” — Warszawa, ul. Srebrna 12. Cena prenumeraty kwartalnej zł 13,50, półrocznej zł 27,00, rocznej zł 54.

Cena prenumeraty za granicę jest o 40% wyższa od ceny podanej powyżej. Przedpłaty na tę prenumeratę przyjmuje na okresy kwartalne, półroczne i roczne Przedsiębiorstwo Kolportażu Wydawnictw Zagranicznych „Ruch” w Warszawie, ul. Wilcza 16, za pośrednictwem PKO Warszawa, konto Nr 1-6-100024.

Zam. nr 281. Nakład 30 025 egz. Z-5.

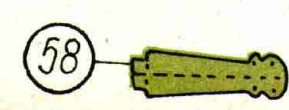
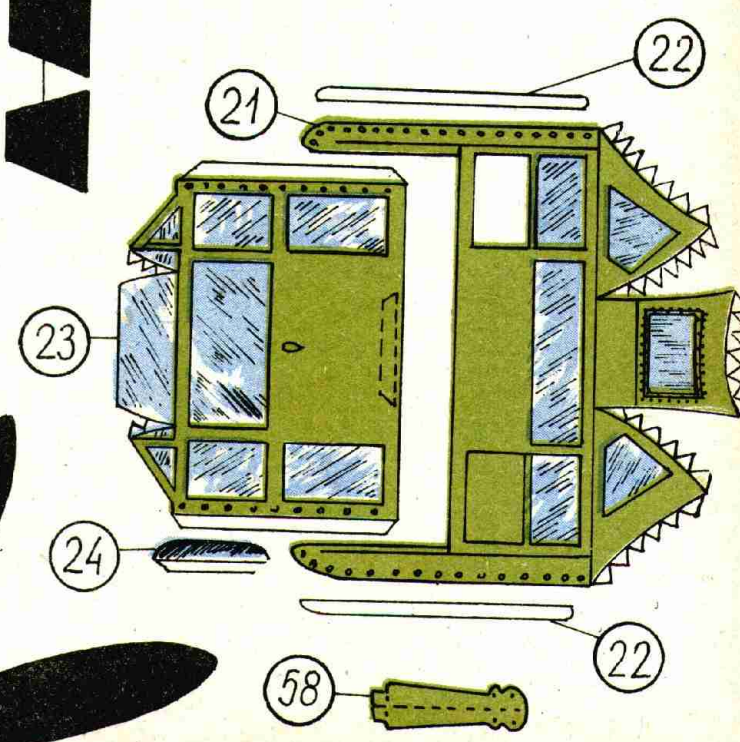
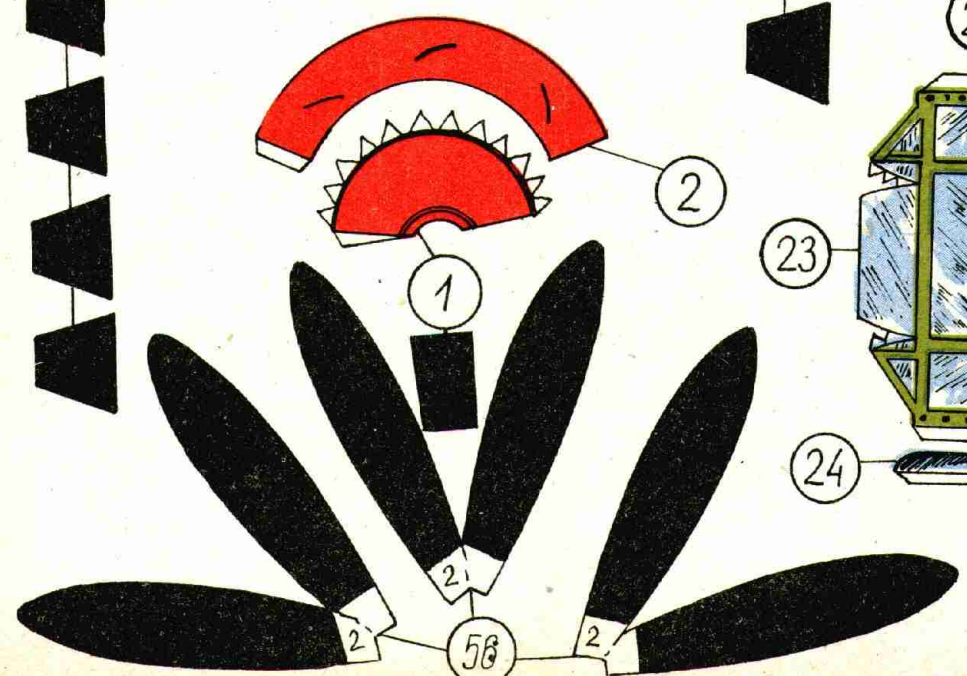
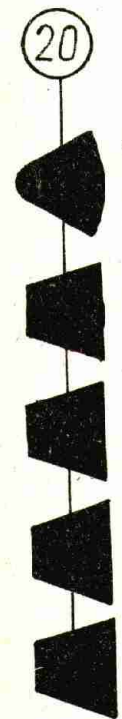
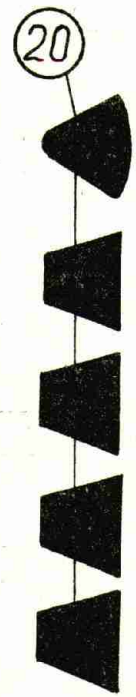
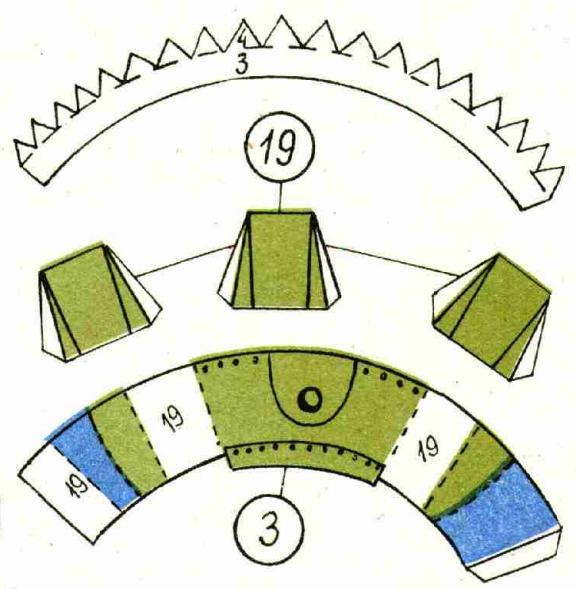
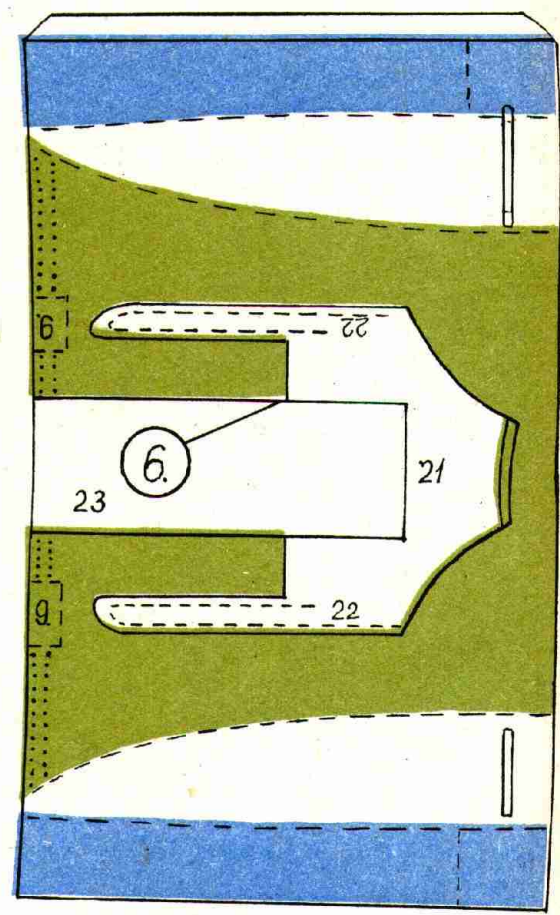
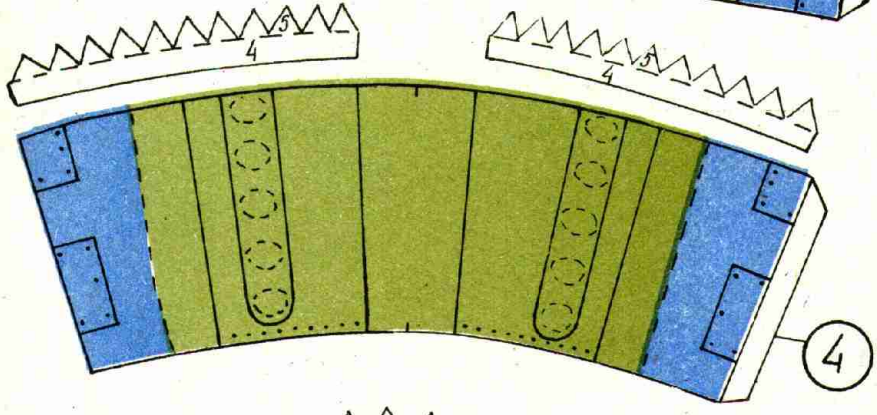
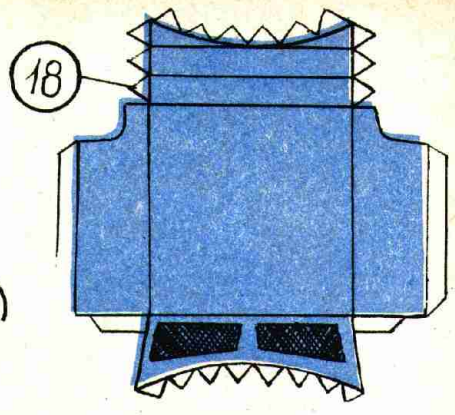
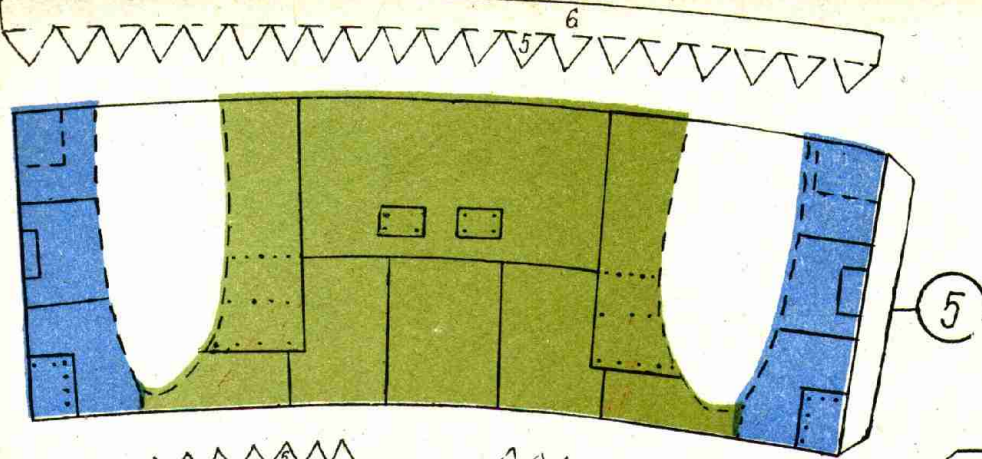
WYDAJE:
Zarząd Główny
Ligi Obrony
Kraju

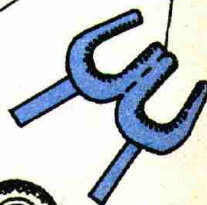
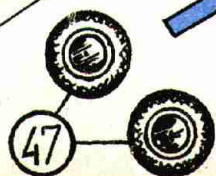
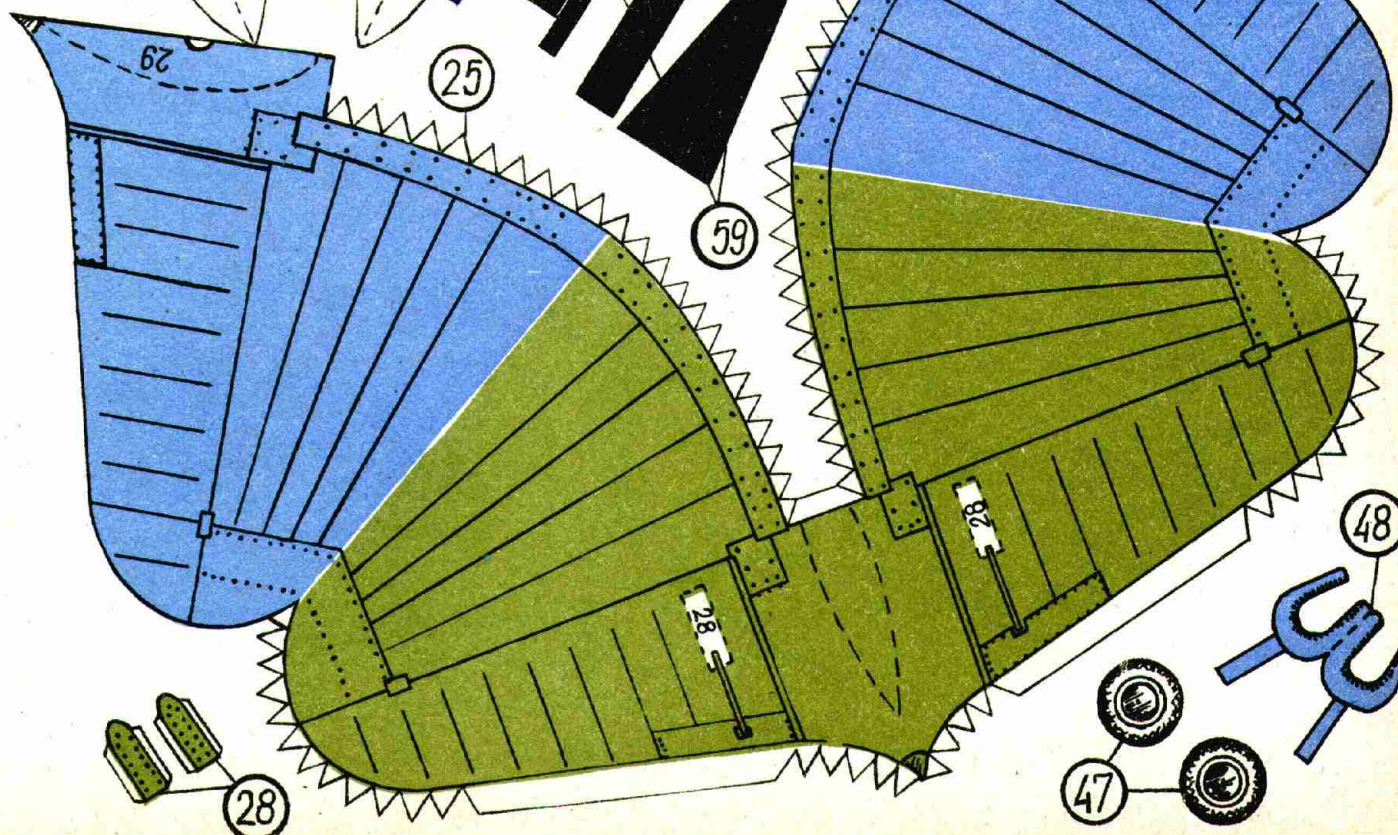
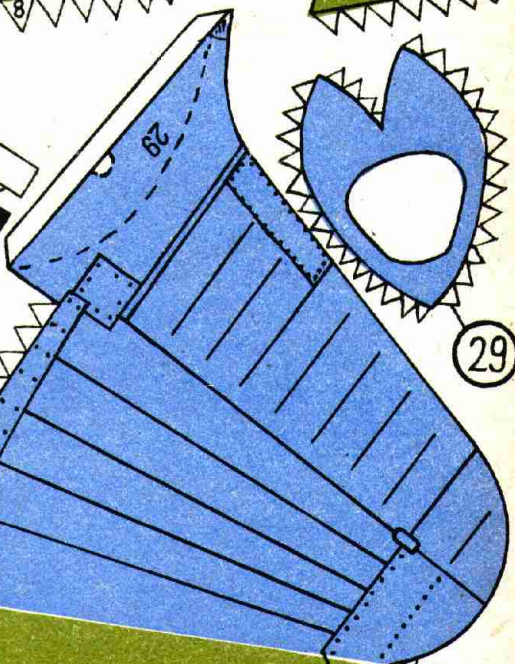
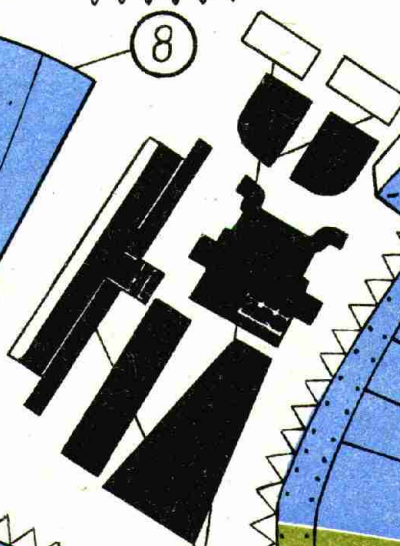
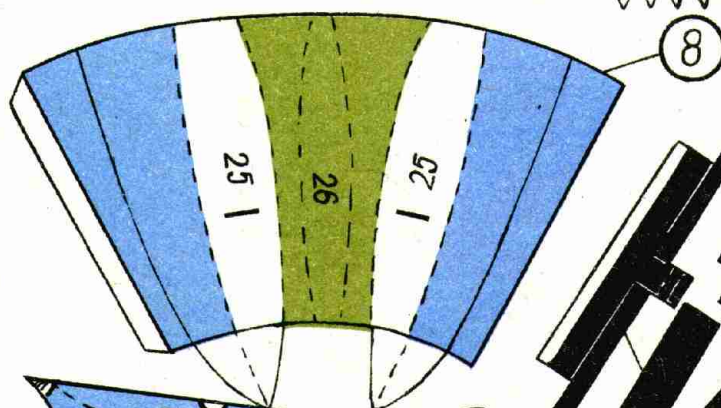
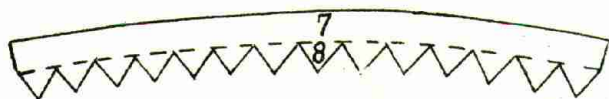
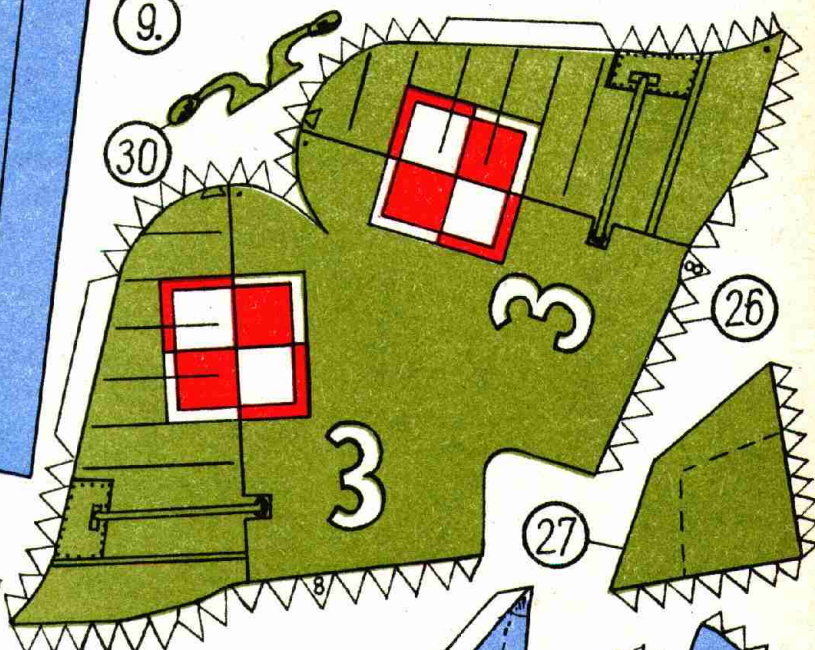
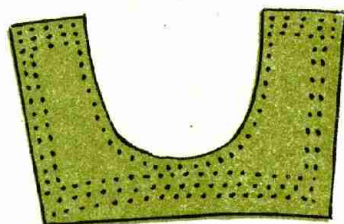
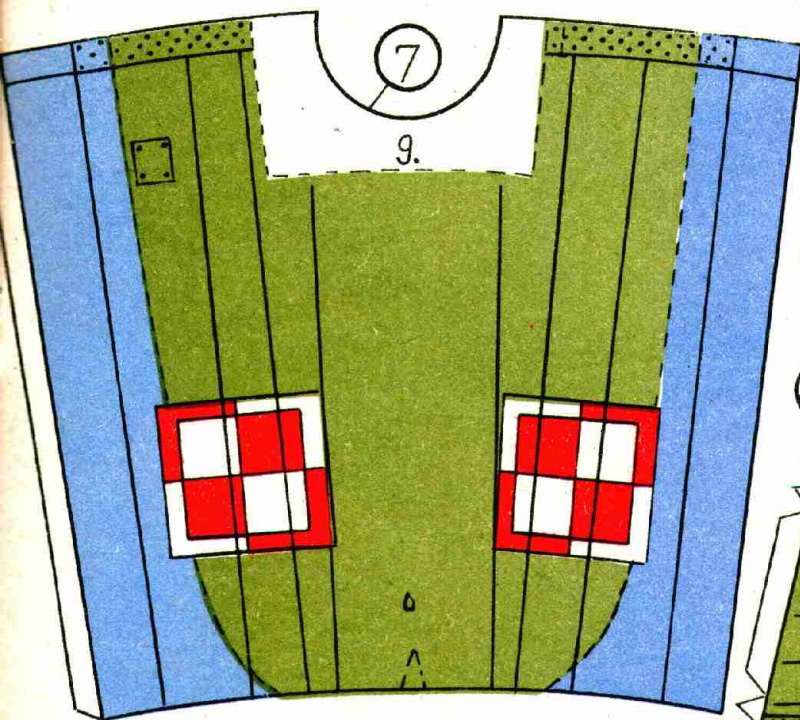
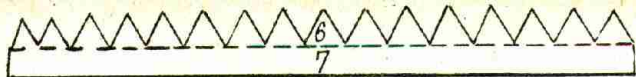
Okladkę projektował
A. Werka

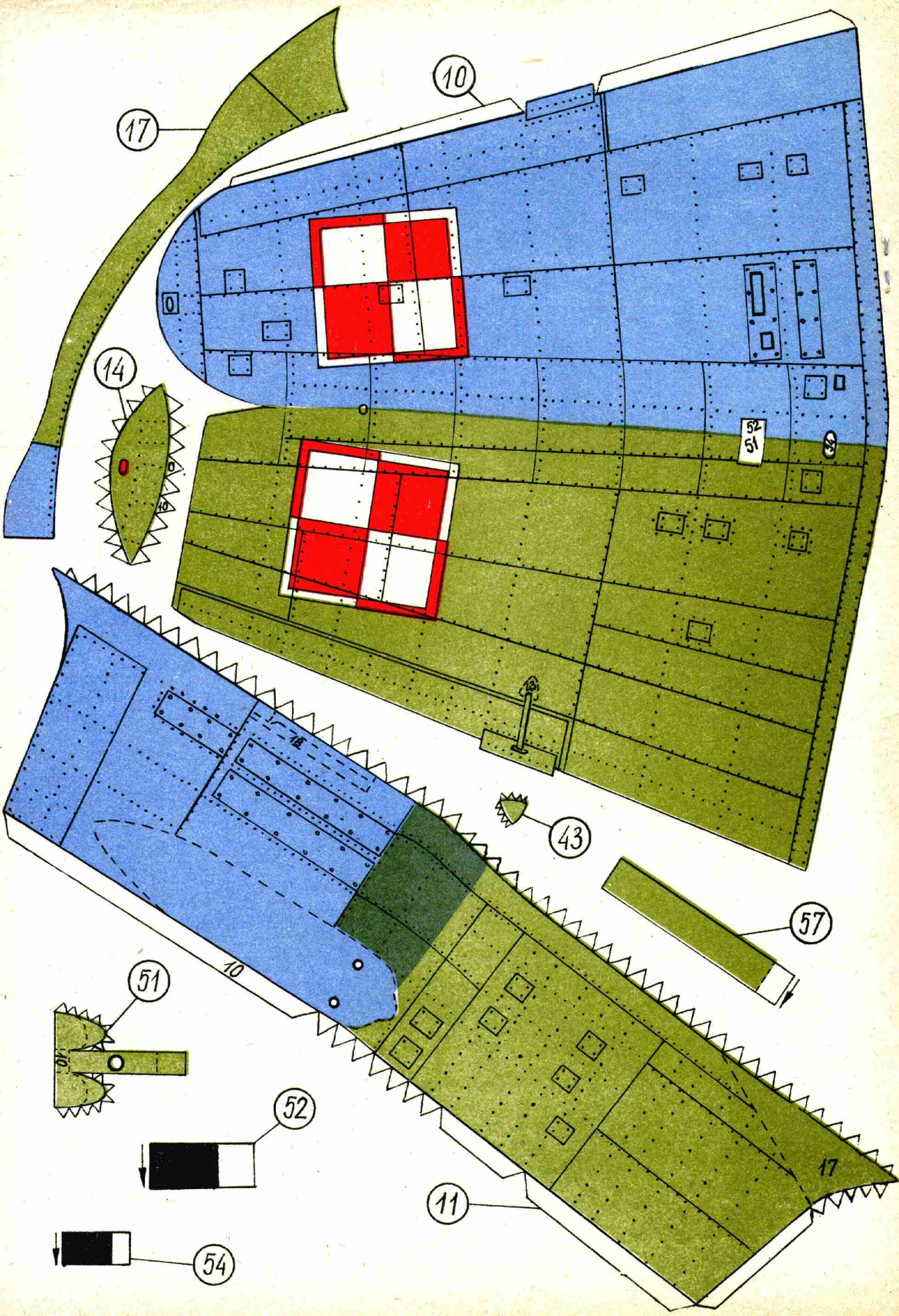

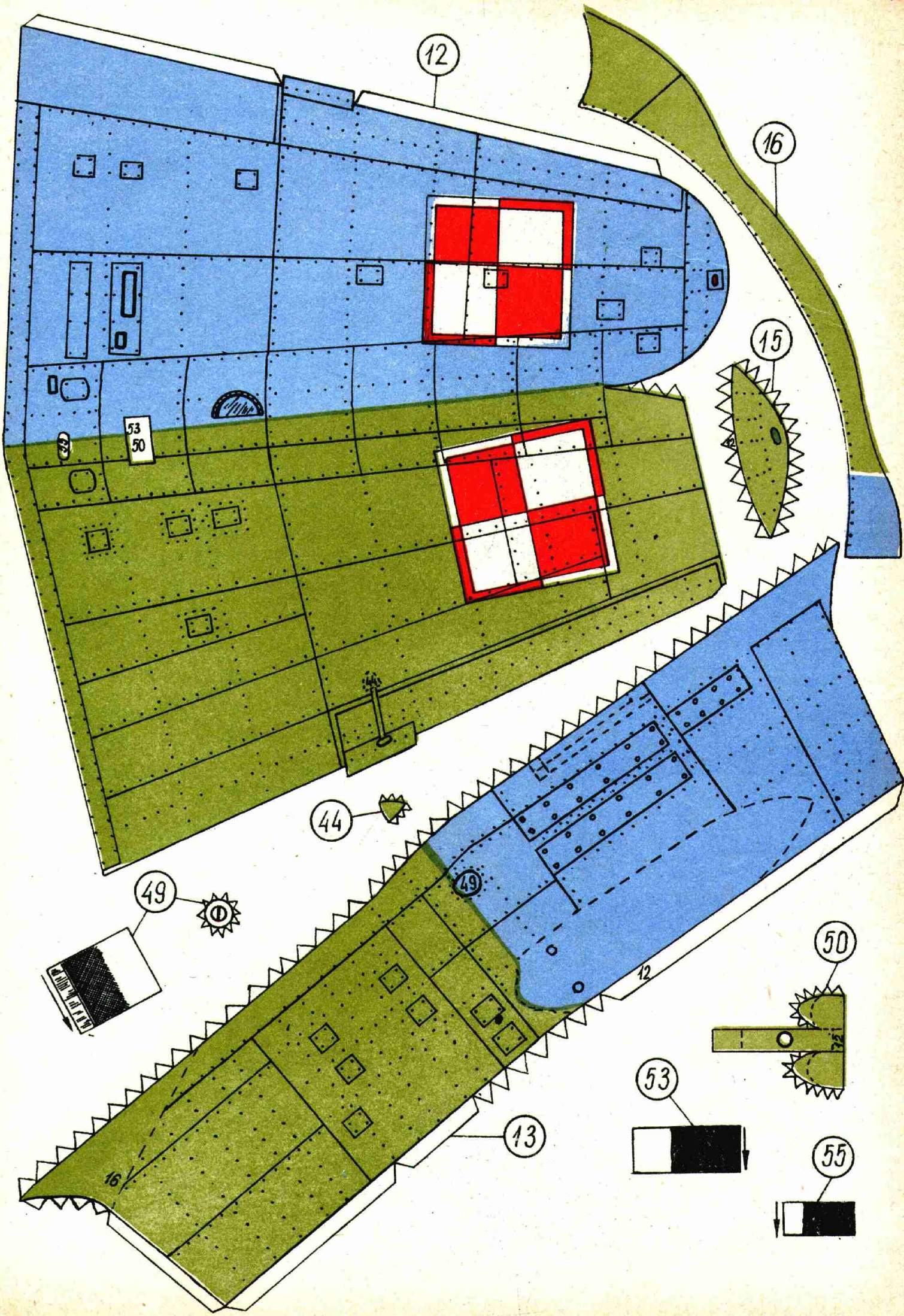
SAMOLOT SZTURMOWY

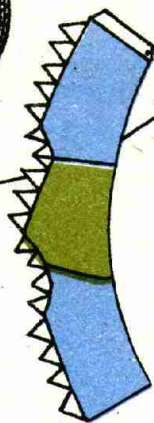
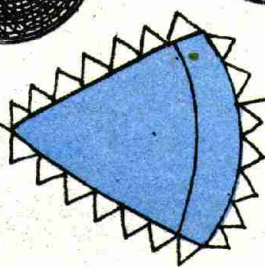
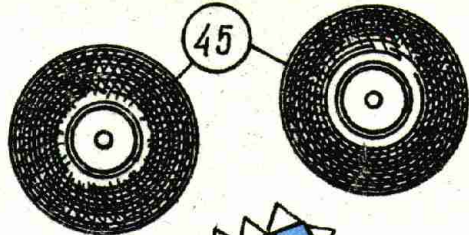
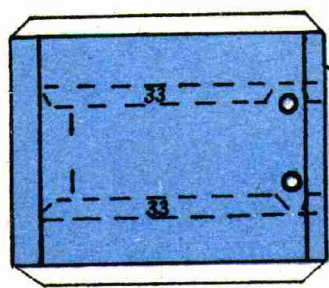
IŁ-2

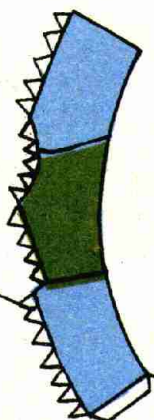
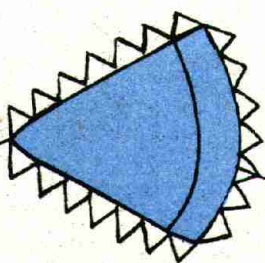
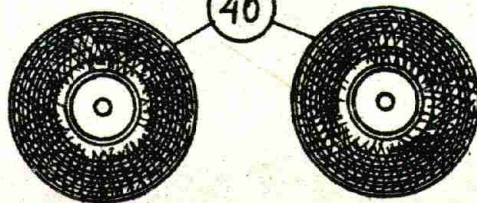
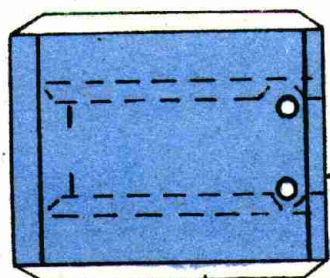
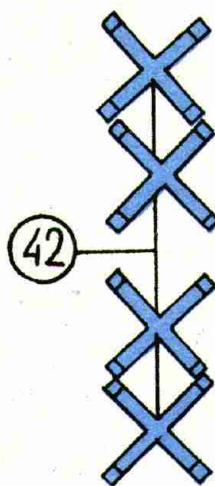
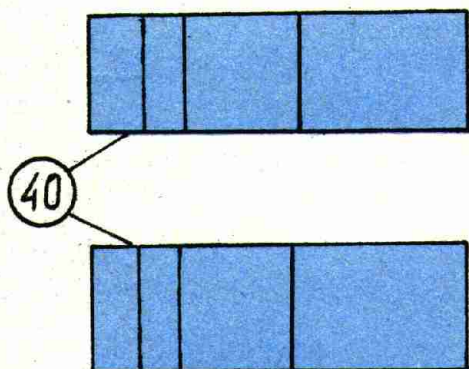
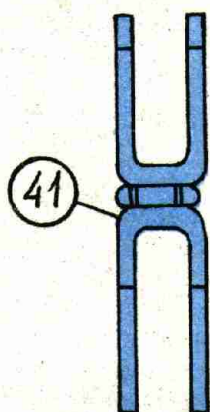
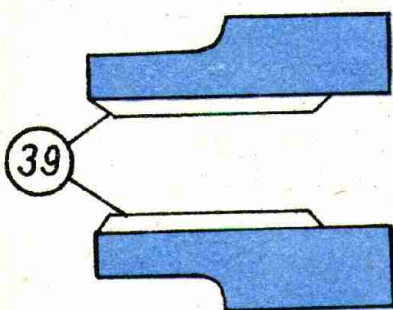
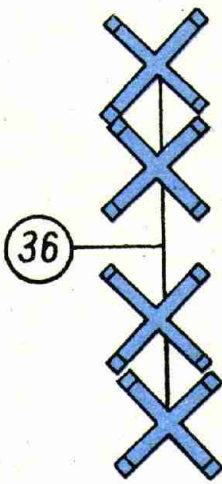
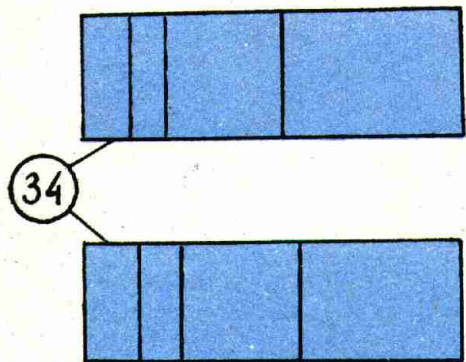
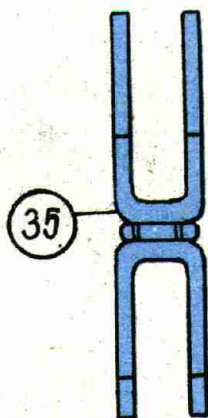
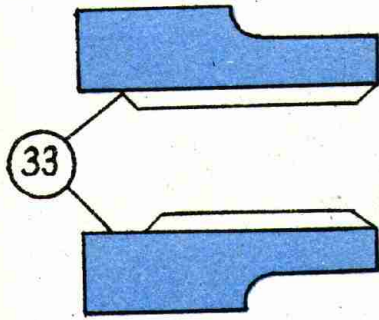
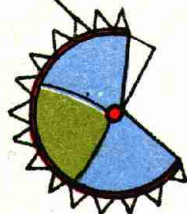

31

37

